

- תיקונים ולתת אחריות על מוצרים שמעולם לא הוכשר והוסמך לגביהם שאינו מכיר את היצרנים או המתקנים שלהם, וודאי שאינו מצוי קשרים חוזיים עמם ואין לו כל ידע לגבי תיקונם.
81. שנית, תנאי הסף לעניין התמורה – המצוי בסעיף 3.2 למכרז התחזוקה יחד עם סעיף 6.2.2 להסכם המסגרת, ומחייב את המוסך המציע להתחייב לבצע על חשבונו כל תיקון המצוי באחריות היצרן או היבואן, תוך שגביית התשלום בגינו תיעשה מהיצרן או מהיבואן במישרין, ולמשיבה לא תהיה כל אחריות או חבות בקשר לכך.
82. גם תנאי סף זה מופרך ואינו מתקבל על הדעת. כאמור, מוסכי העותרת מצויים בבעלות העותרת ומהווים מוסכי היבואן הישיר, ועל כן, הם יכולים להתחייב כי לא ידרשו מהמשיבה תמורה נוספת בכל הקשור לתיקון באחריות שניתנה על ידי מרצדס או על ידי העותרת, שכן יוכלו להיפרע מהם ישירות מכוח מערכת הסכמית שיש לעותרת עם היצרן.
83. עם זאת, ככל שמדובר באחריות שניתנה על ידי היבואן המקביל שהינו צד ג' חיצוני למוסכי העותרת, שכאמור, אין בינו לבין מוסכי העותרת כל מנגנון אחריות, לרבות בטוחות, קשר מסחרי כלשהו, לא כל שכן קשר משפטי מחייב – אין זה סביר כי מוסכי העותרת ידרשו תחילה לתקן ולממן על חשבונם את התיקונים שנכללו במסגרת האחריות שהעניק היבואן המקביל למשיבה, ואז לפנות ליבואן המקביל על מנת לנסות ולקבל את התמורה המגיעה להם בגין התיקון, וזאת, מבלי שהמשיבה דאגה להכניס למסמכי המכרז מנגנון שמטרתו להבטיח את התשלום למוסכים.
84. במקרים מעין אלה, בכל הכבוד, סבורה העותרת, כי על המשיבה או מנהל הרכב הממשלתי לשמש כגורמים האחראיים לביצוע התשלום, ואלה בתורם יפרעו מהיבואן המקביל, אשר ממילא התקשר עם מנהל הרכב הממשלתי במסגרת מכרז הרכש. בסופו של יום, המשיבה ומנהל הרכב הממשלתי הם שמאפשרים ליבואנים שונים (ישירים ומקבילים) לגשת לאותם מכרזים, ועל כן, להם החובה לבצע התאמות בתנאי הסף של המכרזים ולדאוג למנגנונים שיאפשרו את ההשתתפות האמורה מבלי לפגוע בזכויותיו של מישהו מהם.
85. לשם הדגשת האבסורד, נציין למשל לגבי האחריות על כלי הרכב עצמו (להבדיל מהאביזרים והמתקונים), כי אחריות היצרן שניתנת לרכבי מרצדס עומדת על שנתיים בלבד. עם זאת, במסגרת מכרז הרכש נדרשו היבואנים המציעים להתחייב לתקופות אחריות שאינן נופלות מ-3 שנים (כמפורט בסעיף 25 לעיל). דהיינו, החל מתום השנה השנייה, האחריות לרכבי מרצדס חלה על היבואנים עצמם, ובכלל זאת היבואן המקביל. בנסיבות אלו, אין זה סביר כי החל מהשנה השלישית יאלצו מוסכי העותרת ליתן אחריות לרכבי היבואן המקביל (קרי, שאינם של העותרת), אשר תוקפה של אחריות מרצדס לגביהם כבר פג (כך שלא ניתן יהיה להיפרע מהיצרן בגין תיקונם), לבצע תיקונים על חשבונם, ובשלב זה "לרדוף" אחר היבואן המקביל שכלל אינו קשור אליהם על מנת לקבל תמורה בגין התיקונים שבוצעו על ידיהם, וזאת, מבלי שיש להם כל דרך משפטית לאכוף את ביצוע התשלומים האמורים.
86. טול למשל מקרה בו, במהלך השנה השלישית להתקשרות (בה כבר פגה אחריות היצרן והתיקונים נעשים מכוח אחריות שהעניק היבואן המקביל למשיבה), ידרשו מוסכי העותרת לתקן מספר מנועי מרצדס שלא יובאו על ידי העותרת עצמה. האם סביר כי מוסכי העותרת יאלצו לבצע את התיקון, לשאת בנטל הכלכלי בשל כך, בעלות של כמיליון ₪, ולאחר מכן "לרדוף" אחר גורם חיצוני שהבטיח למשיבה אחריות בגין תיקונים אלו, מבלי שיש לעותרת או למוסכי העותרת כל קשר משפטי מחייב

עמו, או בטוחות כלשהן על מנת לקבל את התשלום? העותרת סבורה כי התשובה לכך ברורה. למעשה, לעמדת המשיבה, המוסך אמור לממן את רכישת החלפים, את עלות העבודה הכרוכה בתיקונים, ואז לנסות ולהיפרע מצד ג' – היבואן המקביל, את כל אלו. אלא שהמשיבה מחויבת ליצור במסמכי המכרז מנגנון שיוודא את תשלום התמורה למוסכים, בין אם על ידיה ובין אם על ידי מי שמקבל תמורה ממנה.

87. ברי כי מלכתחילה מדובר בגישה חסרת כל היגיון ובלתי סבירה, אשר תיצור חוסר סדר וסרבול רב ואף עשויה להוביל להשלכות רוחב משמעותיות ולמדרון חלקלק בכל הנוגע להתנהלות יבואנים מקבילים במכרזים. כך, אמנם בענייננו עסקינן ביבואן מקביל אחד, אך בכל מכרז אחר עשויים להשתתף מספר יבואנים מקבילים. האם גם אז תהיה דרישת המשיבה כי מוסכי היבואן הישיר יממנו על חשבונם את התיקונים שבאחריות כל אחד מהיבואנים המקבילים מבלי שקיים כל מנגנון המחייב אותם לשלם למוסכי היבואן הישיר בגין תיקונים אלה? וכיצד יוכלו מוסכי היבואן הישיר לאכוף על יבואנים מקבילים אלה את תשלום המחיר אותו הם גובים עבור התיקון? למשיבה הפירושים.

88. זאת ועוד, ניהול משא ומתן מסחרי בין העותרת (היבואן הישיר) לבין היבואן המקביל המתחרה בה, במהלך התנהלות מכרז הרכש במסגרתו מתחרים העותרת והיבואן המקביל על אותם סלים בדיוק, הינו אסור לפי חוק התחרות הכלכלית, התשמ"ח-1988.

89. יתר על כן, ניהול משא ומתן כזה במהלך ההליך המכרזי, אסור אף בהתאם למסמכי מכרז הרכש. כך בסעיף 9 לנספח ט"ו למכרז הרכש, נדרשים המציעים להצהיר כי: "הצעה זו מוגשת בתום לב ולא נעשית בעקבות הסדר או דין ודברים כלשהוא עם מתחרה או מתחרה פוטנציאלי אחר במכרז זה".

90. נוכח האמור, העותרת סבורה כי הגיוני ויעיל היה לקבוע במסגרת תנאי הסף של מכרז התחזוקה, כי כל מוסך מורשה יבואן יתחייב לבצע תיקונים וליתן אחריות לאביזרים ולמתקונים שהותקנו על ידיו או על ידי היבואן מטעמו הוא מורשה (לרבות קבלני משנה מטעמו), וכי המשיבה תיצור מנגנון ברור וסביר בנוגע לתנאי תשלום התמורה.

91. בהקשר זה יודגש, כי מטרת עתירה זו והבקשה למתן צו ביניים המוגשת בצוותא חדא עמת, אינה חלילה להכשיל את היבואן המקביל. כל שמבקשת העותרת בעניין זה מהמשיבה הוא:

91.1. בעניין האביזרים והמתקונים כאמור – ככל שיהיה צורך בתיקונים, יופנו הרכבים ליבואן המקביל או מי מטעמו – והוא זה אשר יספק את התיקונים למוצרים אותם התקין בהתאם להתחייבותו לתת את האחריות בגינם. ויוער, כאשר יש צורך בביצוע תיקונים באביזרים או מתקונים ברכבים שמכר היבואן המקביל בשגרה, הם מתבצעים על ידי היבואן המקביל או מי מטעמו. אין כל סיבה של ממש לחרוג במכרז זה מהתנהלות עסקית זו, ולהטיל סיכונים מיותרים על המוסכים המורשים שאינם מכירים את האביזרים והמתקונים.

91.2. בעניין תיקוני רכב החורגים מאחריות יצרן - יקבע מנגנון כספי שיוודא, כי בהעדר אחריות יצרן, המוסכים יקבלו את התמורה עבור התיקונים שביצעו.

אין היגיון בכל קביעה אחרת. אלא שהמשיבה ממשיכה לטמון ראשה בחול ופשוט מתעלמת מהמציאות העובדתית בשטח.

92. הנה כי כן, מהאמור עולה בבירור כי תנאי הסף הנדונים אינם סבירים בנסיבות העניין. נפרט עתה בתמצית את חוסר הסבירות גם בהיבטי השוויון, התחרות ההוגנת וחופש העיסוק.

1. תנאי הסף מפלים את העותרת ביחס ליתר המציעים במכרז התחזוקה ופוגעים בתחרות

ההוגנת

93. בידוע הוא כי עקרון השוויון הוא עקרון על בדיני המכרזים. כך, בתקנה 1א(א) לתקנות חובת המכרזים, התשנ"ג-1993 נקבע כי גוף ציבורי יערוך מכרז "באופן שקוף ככל הניתן בנסיבות העניין, הוגן ושוויוני, המבטיח את מרב היתרונות לגוף הציבורי".
94. על פי ההלכה, השוויון בין מציעים במכרז הוא שוויון הליכי. הביטוי לשוויון זה אינו בכך שעורך המכרז ישאף להביא באופן מלאכותי את כל המציעים לנקודת פתיחה זהה, אלא כי תנאי המכרז יחולו באופן שווה על כלל המציעים במכרז. כך נקבע, למשל, בע"מ 1847/06 בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד האוצר - החשב הכללי, פסקה 6 (25.4.2007).
95. ואולם, בענייננו, למיטב ידיעת העותרת, רק יבואן מקביל אחד נוסף (יבואן מקביל לדגמי טויוטה) עבר את השלב השני במכרז הרכש. על כן, המוסכים המורשים של שאר יבואני הרכב (למעט העותרת וטויוטה), אינם נדרשים לקחת את הסיכונים האדירים והבלתי סבירים המוטלים על מוסכי העותרת, ואינם נחשפים לחוסר הסבירות הקיצוני של מסמכי מכרז התחזוקה.
96. קרי, לכל מוסך יבואן אשר ניגש כמציע במכרז התחזוקה ברור וידוע מראש – באופן ודאי ומפורש – אילו תיקונים ידרש לבצע, מה יהיו העלויות שלו (פר תיקון) ככל שיזכה במכרז, וכן ברור לו כי הוא יוכל להיפרע מהיבואן עמו הוא קשור וקיבל ממנו הרשאה או צדדי ג' עמם הוא עובד ומצוי בקשר משפטי מחייב. זאת, בשונה מהעותרת ומוסכית, להם, כאמור לעיל, כלל לא ברור אילו אביזרים ומתקונים ידרשו תיקון? ומי הם המתקנים שלהם? מדוע נגרמה התקלה? (כך למשל, יתכן שבעקבות התקנה לא מקצועית), מה יהיו עלויות התיקון? והאם בכלל יצליחו לקבל שיפוי בגין עלויות התיקון?
97. הדברים אמורים בפרט, מקום שתנאי מכרז התחזוקה לא אפשרו למוסכי העותרת להגיש הצעת מחיר דיפרנציאלית בהתאם לסיכונים הניטלים על ידיהם כאשר מדובר בתיקון אביזרים, מתקונים ורכבים שאינם מצויים באחריות מרצדס, העותרת או מי מטעמה, על מנת לאפשר לה להתחרות באופן הוגן.
98. ודוק, משוועדת המכרזים בעצמה עמדה מפורשות על כך ש"כל יבואן (ישיר ומקביל) אחראי על המיתקונים והאביזרים שסופקו והותקנו על ידו" (סעיף 48 לעיל), היה עליה להבחין גם בין מוסכי היבואנים לצורך כך, ולחייב את מוסכי העותרת להתחייב לתקן את רכבי העותרת בלבד.
99. לסיום פרק זה יצוין, כי דברי המשיבה במכתב התשובה מטעמה מיום 17.2.2021 לפיהם "על המוסך לספק את שירותי התחזוקה והאחריות כמפורט בהסכם המסגרת ללא קשר לזהות היבואן. התחייבות זו היתה ונתרה התחייבות המוסך בהתאם לסעיף 6.3.3 להסכם המסגרת ... אין כל שינוי בהיבט זה, ובהתקשרות הישירה מול המוסך המורשה. ענבל פועל בעניין זה כפי שפעלה תמיד, בכל ההליכים וההסכמים..." אינם רלוונטיים כאשר עסקינן במצב חדש ושונה, בו, למיטב ידיעת העותרת, לראשונה (ומכל מקום – אחת הפעמים הראשונות) מתמודדים במכרז יבואנים שונים של אותו יצרן, תוך שהוראות תנאי הסף במכרז התחזוקה מחייבות – בחוסר הוגנות משווע ותוך פגיעה חמורה בשוויון בין המציעים – את מוסכי היבואן הישיר לשאת באחריות ובעלויות בגין אביזרים או תיקוני רכב המצויים באחריות היבואן המקביל. ברי כי מצב דברים זה מחייב את התאמת תנאי הסף לאמור.

100. הנה כי כן, תנאי הסף הנדונים נעדרי הגינות בסיסית, מפלים את העותרת ביחס למציעים אחרים במכרז התחזוקה ופוגעים בהיתכנות הכלכלית של הצעתה במכרז הרכש.

ז. תנאי הסף פוגעים בזכות היסוד של העותרת לחופש העיסוק

101. הזכות לחופש העיסוק נמנית עם זכויות היסוד הבסיסיות אשר הוכרו ככאלה עוד טרם חקיקתם של חוקי היסוד. חוק-יסוד: חופש העיסוק עיגן את הזכות לחופש העיסוק בסעיף 3 לחוק היסוד והקנה לה מעמד נורמטיבי חוקתי (וראו: בג"צ 1/49 בז'רנו נ' שר המשטרה, פ"ד ב, 80, 82-83 (1949); בג"ץ 726/94 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' שר האוצר, פ"ד מח(5) 441 (1994)).

102. והנה, תנאי הסף הנדונים בעתירה דנא בעניין שירותי התחזוקה ובעניין התמורה פוגעים בזכותה של העותרת לחופש העיסוק. שכן התוצאה הישירה והבלתי נמנעת של החלתם עשויה להיות הימנעות מוסכי העותרת מהגשת הצעה במכרז התחזוקה, והורדה של המשאבים הרבים שהשקיעה העותרת לצורך תגשת ההצעה במכרז הרכש לטימיון. כתוצאה מכך, יגרם לעותרת ולמוסכיה אובדן הכנסות בסכומים משמעותיים ביותר, והכל, על אף שהעותרת ומוסכיה עומדים בתנאי הסף הנדרשים בשני המכרזים. למעשה, בהתאם למכרז התחזוקה, נדרשים העותרת ומוסכיה להתחייב משפטית וחוזית מראש להתקשר עם צד ג' שאינו מוכר להם, תנאיו המסחריים אינם ידועים להם. ונראה כי העותרת ומוסכיה לא היו מתקשרים עם אותו צד ג' מרצונם החופשי.

103. לאור האמור לעיל, בענייננו הפגיעה בזכותה החוקתית של העותרת לחופש העיסוק היא בלתי מיידית, שכן אינה עומדת בשלושת מבחני משנה שנקבעו בפסיקה לעניין המידתיות (ראו למשל, בג"ץ 6427/02 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' הכנסת, פסקאות 57-59 (11.5.2006)).

104. אשר למבחן החתאמה, העותרת סבורה כי תנאי הסף הנדונים הם שרירותיים, מחוסרי היגיון ובלתי הוגנים בנסיבות העניין ולא קיים קשר רציונאלי מספק בין המטרה לבין האמצעי שנבחר. כך, אף אם מטרת המשיבה היא לייצר מצב בו המוסכים הזוכים במכרז התחזוקה יספקו את כל השירותים הנדרשים תוך שהמשיבה אינה נדרשת לשלם בגינם או להתעסק בנושא, הרי שניתן היה לעשות זאת בדרכים אחרות שפורטו להלן.

105. אשר למבחן האמצעי שפגיעתו פחותה, העותרת סבורה כי ניתן לשנות את תנאי הסף הנדונים, ולכל הפחות את פרשנות המשיבה לגביהם, על מנת שפגיעתם בזכויות החוקתיות שלה תהיה הפחותה ביותר. כך, ניתן להורות, כי בכל הנוגע לתיקוני אביזרים ומתקונים, המוסכים המורשים מטעם העותרת לא ידרשו לבצע תיקונים או לקחת אחריות לביצוע תיקונים של אביזרים ומתקונים שלא הורכבו או סופקו על ידי מרצדס או על ידי העותרת או מי מטעמה, וכי תיקונים אלו יעשו על ידי היבואן המקביל או מי מטעמו. העותרת סבורה כי אין היגיון בכל החלטה אחרת. כן יכולה המשיבה להורות כי בנוגע לתיקוני רכב שיכוסו באחריות יבואן מורחבת שמעבר לתקופת האחריות שניתנת על ידי היצרן מרצדס:

105.1. המוסכים המורשים מטעם העותרת לא ידרשו לבצע את התיקונים ואלו יבוצעו על ידי מי מטעמו של היבואן המקביל.

105.2. התשלום יבוצע על ידי המשיבה או מנהל הרכב הממשלתי.

105.3. תשלום על ידי היבואן המקביל שאינו העותרת יהווה תנאי לשחרור הרכב מהמוסך.

105.4. לקבוע מנגנון שיבטיח כי התמורה תשולם למוסך עבור התיקונים שערך.

105.3. תשלום על ידי היבואן המקביל שאינו העותרת יהווה תנאי לשחרור הרכב מהמוסך.

105.4. לקבוע מנגנון שיבטיח כי התמורת תשלום למוסך עבור התיקונים שערך.

חלופות אלה אף **עדיפות** על פני פרשנות המשיבה לתנאי הסף הנדונים.

106. אשר למבחן המידתיות הצב, הרי שבאיוון בין התועלת הצומחת מהשגת התכלית הראויה לבין היקף הפגיעה בחופש העיסוק, ידה של הזכות לחופש העיסוק על העליונה. שכן, החלת תנאי הסף הנדונים כמות שהם לא תביא לתועלת למשיבה העולה מהתועלת שהפתרון המוצע לתיקון תנאי הסף יביא. אולם מן הצד השני, כפי שתואר לעיל, הפגיעה הצפויה בעותרת ובמוסכיה, היא פגיעה חמורה ביותר, אשר תפגע בפעילותה התקינה, וכן תוריד לטימיון את כל המשאבים שהושקעו על ידי העותרת עד כה.

107. לאור מכלול הטענות שלעיל, העותרת סבורה, כי תנאי הסף הנדונים בעתירה זנא הם שרירותיים, בלתי הוגנים וחורגים באופן קיצוני ממתחם הסבירות, כך שמכרז התחזוקה אינו עומד בכללים ובעקרונות הבסיסיים של דיני המכרזים. חריגה קיצונית זו מצדיקה את התערבות בית המשפט, כמבוקש ברישא לעתירה זו.

ח. הסעדים המבוקשים

108. מהאמור לעיל עולה, אפוא, כי לפנינו מצב בלתי מתקבל על הדעת ומנוגד לדין, אשר הלכה למעשה מעמיד את העותרת בפני שתי אפשרויות שכל אחת מהן מפלה אותה לרעה: להימנע כליל מהגשת הצעה במכרז התחזוקה תוך הורדת כל המשאבים שכבר השקיעה במכרז הרכש לטימיון; או להשקיע את משאביה תוך נטילת סיכון ממשי, כי ככל שתזכה בסופו של יום במכרז התחזוקה, יאלצו המוסכים בבעלותה לבצע תחזוקת אביזרים ומתקונים שאינה בתחום מומחיותם וכן תיקונים באחריות היבואן המקביל, שכלל לא ברור האם יקבלו תשלום בגינם.

109. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להצהיר כי תנאי הסף הקבוע בסעיף 3.2 למכרז התחזוקה יחד עם סעיפים 6.2.2, 6.3.3.5 ו-6.3.3.8 להסכם המסגרת - פסולים בשל היותם לא סבירים, מטילים על המוסכים סיכונים מיותרים, שאין כל הגיון עסקי להטילם על המוסכים, מפלים, פוגעים בתחרות ההוגנת ובזכות היסוד של העותרת לחופש העיסוק וחותרים תחת עקרונות היסוד של דיני המכרזים; להורות לוועדת המכרזים של המשיבה לשנות את תנאי הסף הנדונים, כדלקמן:

109.1. אשר לתיקוני אביזרים ומתקונים – המוסכים המורשים מטעם היבואן הישיר לא ידרשו לבצע תיקונים או לקחת אחריות על ביצוע התיקונים של אביזרים ומתקונים שלא הורכבו או סופקו על ידי היצרן מרצדס או על ידי היבואן הישיר או מי מטעמו. במקרים כאלו יבוצעו התיקונים על ידי היבואן המקביל או מי מטעמו אשר התקינו אביזרים אלו, כפי שנעשה בשגרה, כאשר יש צורך בתיקון אביזרים ברכב שנמכר על ידי היבואן המקביל;

109.2. אשר לתיקוני רכב שניתנה לגביהם אחריות יבואן שאינו היבואן הישיר (תיקוני רכב שיכוסו באחריות יבואן מורחבת שמעבר לתקופת האחריות שניתנת על ידי היצרן מרצדס) – המוסכים המורשים מטעם היבואן הישיר לא ידרשו לבצע תיקוני רכב שניתנה לגביהם אחריות יבואן שאינו היבואן הישיר מעבר לאחריות מרצדס;

לחלופין, התשלום עבור תיקונים באחריות יבואן שאינו היבואן הישיר יבוצע על ידי מנהל הרכב הממשלתי או המשיבה ישירות למוסך המורשה מטעם היבואן הישיר, ואלה ידאגו בתורם להיפרע מהיבואן שאינו היבואן הישיר;

לחלופי חלופין, המשיבה תבהיר כי במקרים כאמור היבואן שאינו היבואן הישיר יהא חייב לשלם עבור התיקונים למוסד המורשה מטעם היבואן הישיר **בתנאי** לשחרור הרכב מהמוסד, או כל מנגנון סביר אחר שיסדיר את תשלום התמורה הראויה עבור ביצוע עבודות התיקונים הנזיל על ידי מוסכי העותרת.

כמו כן, להורות למשיבה להאריך את המועד להגשת ההצעות כך שתוגשנה לפחות 30 יום לאחר מועד פרסום תנאי הסף המתוקנים;

110. לחלופין, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על ביטול מכרז התחזוקה בשל הפגם התמור שנפל בתנאי הסף הנדונים.

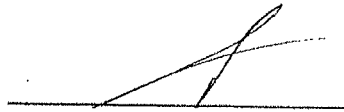
ט. סוף דבר

111. מכל הטעמים המפורטים בעתירה זו, קל וחומר ממשקלם המצטבר, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מתן הסעדים המבוקשים ברישא לעתירה ובפרק חי לעיל.

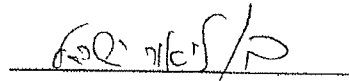
112. לבית המשפט הנכבד מסורה הסמכות המקומית והעניינית לדון בעתירה זו, בהתאם לסעיף 8.15 למכרז התחזוקה.

113. החלק העובדתי הרלוונטי לעתירה זו נתמך בתצהירו של מר עמוס שילה, חבר הנהלת העותרת, ועד לא מכבר מנהל חטיבת המוסכים בבעלות העותרת.

114. בית המשפט הנכבד מתבקש להשית על המשיבה את הוצאות העותרת בהליך זה, לרבות שכר טרחת עורכי דין ובתוספת מע"מ כדין.

ליאור ישראל, עו"ד

תמר תורגימן-קדם, עו"ד

פישר בכר חן וול אוריון ושות'

באי כוח העותרת

24 בפברואר 2021

תצהיר

אני הח"מ, עמוס שילה, נושא ת.ז. מס' 052892643, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב, כדלהלן:

1. אני מכחן כחבר הנהלת כלמוביל בע"מ (להלן: "העותרת"), שהנה העותרת בעתירה המנהלית המוגשת לבית המשפט המחוזי בתל אביב (בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים), בעניין הליך 33/2020 שפרסמה ענבל חברה לביטוח בע"מ ל"הצטרפות לרשימת מציעים בנושא תחזוקת כלי רכב ותיקון נזקי תאונות דרכים (מכרז מסגרת לשעבר מס' 05/2011), לצורך עריכת פניה לקבלת הצעות למתן שירותי תחזוקה ותיקון נזקי תאונות דרכים לרכב מסחרי אחוד/אוטובוס זעיר", ועושה תצהירי זה בתמיכה לעתירה המנהלית (להלן: "העתירה").
2. העובדות המפורטות בסעיפים 1-2, 4-8, 11, 14-33, 35-36, 39, 45-50, 52-56, 58-59, 61-65, 72, 74-76, 81, 91, 113 לעתירה ידועות לי מידיעתי האישית ומן החומר והמסמכים המצויים בפניי.
3. המסקנות המשפטיות המפורטות בסעיפים 3, 5-10, 12-13, 20, 34, 37-38, 40-44, 51, 57, 60, 66-71, 73, 77-80, 82-90, 92-112, 114 לעתירה נמסרו לי מעורכי דינה של העותרת, להם אני מאמין.

4. הנני מצהיר כי זהו שמי, זוהי חתימתי וכי תוכן תצהירי אמת.

עמוס שילה

אישור

אני הח"מ, עו"ד אלי גבלי (מ.ר. 30120) מאשרת כי ביום 21/12/2021, חופיע במשרדי ברחוב מאגנס 20 מר עמוס שילה המוכר לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר אמת ואם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר בפני אמיתות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

אמיר גבלי
עו"ד
מ.ר. 30120